

Sygnatura akt II K 53/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSR Anna Wołosecka - Berk

Protokolant : Emilia Kosztowniak

po rozpoznaniu dnia 25 października 2017 roku, 16 stycznia 2018 roku, 28 lutego 2018 roku, 11 kwietnia 2018 roku sprawy karnej

S. S. (1)

syna Z. i D. z domu S.

ur. (...) w N.

oskarżonego o to, że:

w dniu 14 stycznia 2017 roku w L., województwa (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 150 euro na szkodę I. B. (1)

tj. o czyn z art. 278§1kk

I. oskarżonego **S. S. (1)** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku;

II. na podstawie art. 632 pkt 1 kpk koszty procesu zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 53/18

UZASADNIENIE

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 stycznia 2017 roku oskarżony S. S. (1) przebywał u swojej znajomej K. B. (1) w L. , gdzie został zaproszony na obiad. Oskarżony wraz K. B. (1) przebywali w kuchni , a następnie oskarżony pojechał do swojego miejsca zamieszkania. Po kilku dniach K. B. (1) zadzwoniła do oskarżonego pytając go czy zabrał z mieszkania 150 Euro, gdy ten zaprzeczył oświadczyła że pieniądze zginęły, jej ojciec oskarżył ja o kradzież, a ona będąc na policji przyznała się do dokonania kradzieży.

W dniu 17 stycznia 2017 roku I. B. (1) na Komisariacie Policji w N. złożył zawiadomienie o przestępstwie wskazując, iż z jego mieszkania zostało zabranych 150 Euro a o popełnienie tego czynu podejrzewa mężczyznę który w dniu 14.01. 2017 roku przebywał u jego córki.

/ dowód: wyjaśnienia oskarżonego S. S. k. 56-58

zeznania świadków : H. M. k. 112

I. B. k. 1-2, 5, 99

D. B. k. 10, 90

M. B. k. 12, 91/

W chwili obecnej oskarżony pozostaje w związku konkubenckim , w miejscu zamieszkania ma pozytywną opinię środowiskową.

/ dowód: wywiad środowiskowy k.107-108/

Oskarżony S. S. (1) stojący pod zarzutem popełnienia czynu z art. 278§1 kk nie przyznał się do winy i w złożonych wyjaśnieniach podał, że krytycznego dnia faktycznie przebywał w mieszkaniu K. B. (1) jednak zaprzeczył aby dokonał kradzieży pieniędzy.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd nie znalazł podstaw do przypisania oskarżonemu sprawstwa odnośnie popełnienia zarzucanego mu czynu.

Oskarżony w złożonych wyjaśnieniach zaprzeczył aby dokonał kradzieży pieniędzy wskazał, iż po opuszczeniu zakładu karnego posiadał środki finansowe na bieżące utrzymanie. Osobą , która wskazywała na sprawstwo oskarżonego jest świadek K. B. (1) jednak zdaniem Sądu z uwagi na treść zeznań świadka składanych na poszczególnych etapach postępowania, a także sprzeczne relacje o zdarzeniu jakie przekazała innym osobom - członkom swojej rodziny wiarygodność świadka budzi wątpliwości. Zeznania K. B. (1) są nielogiczne, wewnętrznie sprzeczne, przy czym przesłuchiwana na rozprawie świadek nie potrafiła sprzeczności tych wyjaśnić.

Z zeznań świadka H. M. wynika, iż po złożeniu zawiadomienia o przestępstwie przez I. B. (1) rozmawiał on z K. B. (1) na temat przedmiotowego zdarzenia, w/w przyznała, iż zabrała pieniądze , natomiast w rozmowie telefonicznej z S. S. zaprzeczył on aby dokonał kradzieży pieniędzy. Z kolei I. B. (1) zeznając po raz kolejny wskazał, iż w wypadku ustalenia że kradzieży dokonała jego córka składa wnioski o ściganie podał też , iż córka od kilku dni nie przebywa w domu. Zeznając w charakterze świadka w dniu 7.02.2017 roku K. B. (1) potwierdziła , że w trakcie rozpytania przyznała się do zabrania pieniędzy, zrobiła to gdyż chciała uchronić przed odpowiedzialnością karną oskarżonego, który wcześniej przebywał w zakładzie karnym, jednak w rzeczywistości to on zabrał pieniądze. Zeznając na rozprawie w dniu 16.01.2018 roku K. B. (1) podała szereg okoliczności obciążających oskarżonego o których wcześniej nie mówiła m.in. w zakresie podawania jej środków odurzających a także zeznała, iż w chwili przesłuchania w dniu 7.02.2017 roku była pod ich wpływem, był wykonywany test – okolicznościom tym zaprzeczył funkcjonariusz Policji H. M. , który powyższą czynność przeprowadzał.

W dalszej części wskazać należy , iż w toku dochodzenia K. B. zeznała że widziała jak oskarżony chodził obok segmentu i zagląda do szklanki – okoliczności tej nie podała zeznając na rozprawie - natomiast świadczyłaby ona o tym że oskarżony dokonał kradzieży , zwłaszcza w sytuacji gdy świadek stwierdziła , że jest pewna że przed przyjściem oskarżonego pieniądze znajdowały się w szklance albowiem je liczyła . Pomimo tego jak wynika to z zeznań I. B. świadek dzwoniła do niego pytając czy nie wziął tych pieniędzy, w dalszej części pytała też świadka o możliwość pożyczania kwoty 150 Euro – możliwość taką I. B. uzależnił od zgody żony D. B. (2). Nadto na rozprawie K. B. (1) stwierdziła, że gdy wybiegła za oskarżonym wyciągał on z kieszeni pieniądze – były to banknoty polskie wśród których było też Euro, ale też zeznała , że pod koniec stycznia oskarżony przyznał się do zabrania pieniędzy - stwierdzenie takie jest nielogiczne skoro w dniu zdarzenia świadek miała widzieć banknoty Euro w posiadaniu oskarżonego.

Odnosząc się do zeznań D. B. (2) i I. B. (1) wskazać należy, iż osób tych nie było w chwili zdarzenia w domu a ich zeznania stanowią opis częściowo relacji przekazanej przez K. B. (1) a częściowo zachowań przez świadka podejmowanych. Podkreślić należy, iż zeznań I. B. (1) wynika, iż K. B. (1) sprawiała kłopoty wychowawcze , okresowo przebywała poza domem, ostatecznie świadek stwierdził , że sam nie miał przekonania co do prawdziwości relacji córki , iż pieniądze zostały zabrane przez oskarżonego.

W chwili zdarzenia w mieszkaniu znajdował się M. B. (2), który zeznał, iż słyszał kłótnię swojej siostry K. z mężczyzną który był w domu o pieniądze w walucie Euro a gdy w mieszkaniu znalazł się sam zobaczył, że w szklance na segmentcie pozostało jedynie 50 Euro zamiast 200 Euro, które znajdowały się tam poprzednio, jednocześnie świadek zeznał, iż K. B. (1) pytała go czy nie zabierał tych pieniędzy. Okoliczności te mogłyby wskazywać na sprawstwo oskarżonego, jednak wskazać należy iż K. B. (1) w swoich zeznaniach nie wskazywała aby między nią a oskarżonym już w mieszkaniu doszło do kłótni o zabrane pieniądze, przeciwnie zeznała, iż dopiero gdy oskarżony opuścił mieszkanie zauważyła brak pieniędzy co podważa przypuszczenia świadka M. B. (2), że kłótnia dotyczyła zabranych pieniędzy.

W tej sytuacji uznać należy, iż zeznania świadka K. B. (1) nie mogą być uznane za spójne, logiczne i pozbawione sprzeczności a jest to jedyny dowód, który w sposób bezpośredni wskazuje na sprawstwo oskarżonego.

Mając powyższe okoliczności na uwadze i kierując się dyspozycją art. 5§2 kpk Sąd uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu a poniesione w sprawie wydatki zaliczył na rachunek Skarbu Państwa.